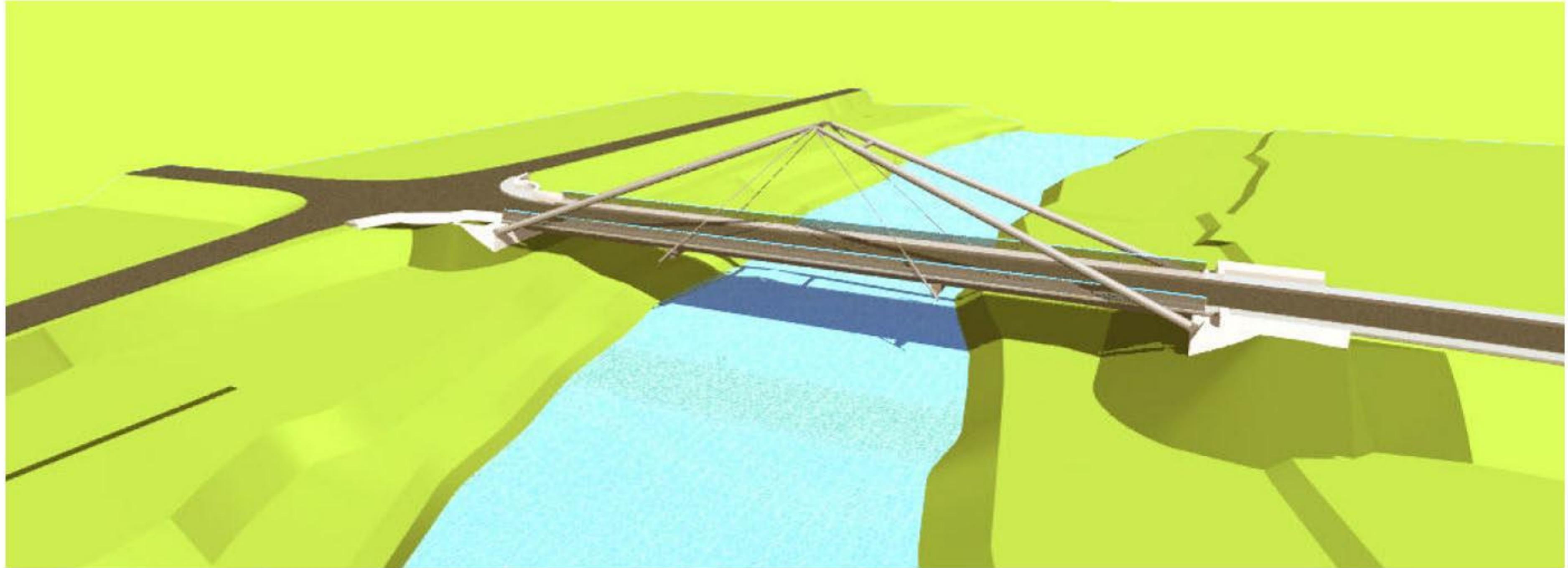

situacija M 1:5000

pejsažni pogled

uvod

Kompleksno nalog delimo v dve plasti. Prva je konstrukcijska zasnova mostu, druga plast so primostenja, obrežja, skratka kontekst neposredne okolice.

Delitev v dve plasti nam omogoča vidjenje občutljivega ravnowesa med mostom – znakom in kontekstom, ki naj bi se v natečajnem delu, ki je vedno nabiranje sugesij, odrazilo v neki idealni rešitvi. Idealni rešitvi, ki je osvobojena rutina, a ki je realen prikaz misli in aktualne prakse.

Idealna rešitev se v prihodnosti sicer preoblikuje, a še zmeraj kaže na pot razvoja misli in odločitev, kakor je odločitev za natečaj že preoblikovanje neke odločitve o mostu.

V dobi intenzivne gradnje prometnic in komunikacij ter pospešene urbanizacije je tema mostu, ki je v zgodovini cloveštva kulturološka in simbolna vse prevečkrat devaluirala na izključno utilitarni tehnoški inženirski nivo, ki je seveda eden najpomembnejših.

Simboliko mostu najdemo v vseh religijah in kulturah sveta. Znanje graditi mostove je bilo v zgodovini najelitnejša gradbena znanost in umetnost.

"Kdo zmore graditi mostove med razdeljenimi bregovi, dela za enotnost, zbljužuje oddaljenosti." V tem smislu lahko razumemo tudi naziv pontifex – graditelj mostov, ki so ga nekoč nosili rimski cesarji, še danes ga nosi papež.

Most je kot fizična pojava s svojo grajeno strukturo izredno perceptivno izpostavljen tako v naravnici krajini, kot v urbanem okolju.

Kako dominantni oblikovalci krajev so v vseh zgodovinskih obdobjih je nepotreben poudarjati.

Most je tridimenzionalni objekt in čeprav je z boka še tako vitez ima svojo širino, ki je kakor streha nad obrežji in rečnim prostorom, svojo maso opornikov, svojo senco.

Most v sebi nosi neko dvojnost tudi kot objekt. V mentalni sliki prebivalcev oba rečna bregova ločuje reka, ki je naravna meja do katere sega pomenski teritorij.

Most je znak ločitve teritorijev, a je tudi znak povezanosti. Znak, ki v ravniini označuje prehod preko reke.

Ikona – znak, ki bo s svojo govorico postal del novega doživetja prostora.

2

situacija M 1:1000

Opis zasnove most

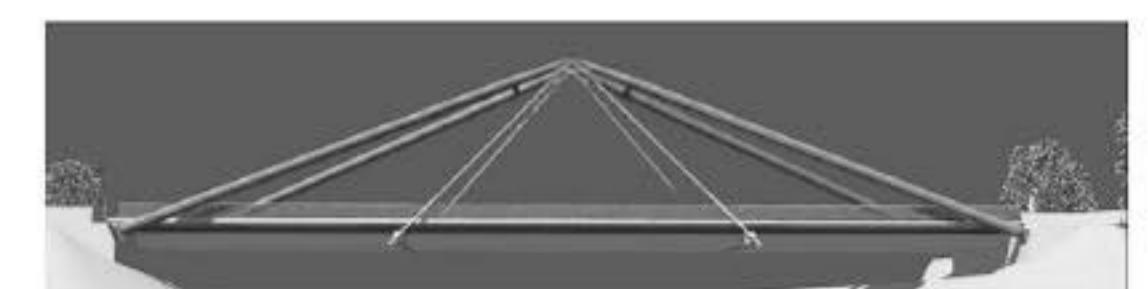
Vprašanja, ki se postavljajo z vidika krajine in urbanizma zaključujemo s konceptom mostu.

Most naj bo inventivna sodobna, izvedbeno nezahtevna konstrukcija.
Most naj odraža sedanjost kulturo grajenja, tehnologije in oblikovanja.

Odločili smo se za potezo tanke in minimalizirane konstrukcije s katero vstopamo v okolje racionalizma, kjer ima vsak detajl natančno določeno vlogo. Poetičnost poteze vidimo v sodobnem nagovoru konstrukcije, v repeticijah, v opozicijah tankega in masivnega, linijskega in ploskovnega, v balansu prostorske kompozicije in v designu mostne opreme. V totalnem designu, ki naj bi mostu podal take kvalitete, da bi ga dvignil nad nivo z golj infrastrukturnega objekta. Pri snovanju smo najprej valorizirali stanje v prostoru iskali njegove kvalitete in preverjali na kakšen način viani varaditi novo.

To so naslednje odločitve in rešitve, ki so lahko tudi vprašanja.

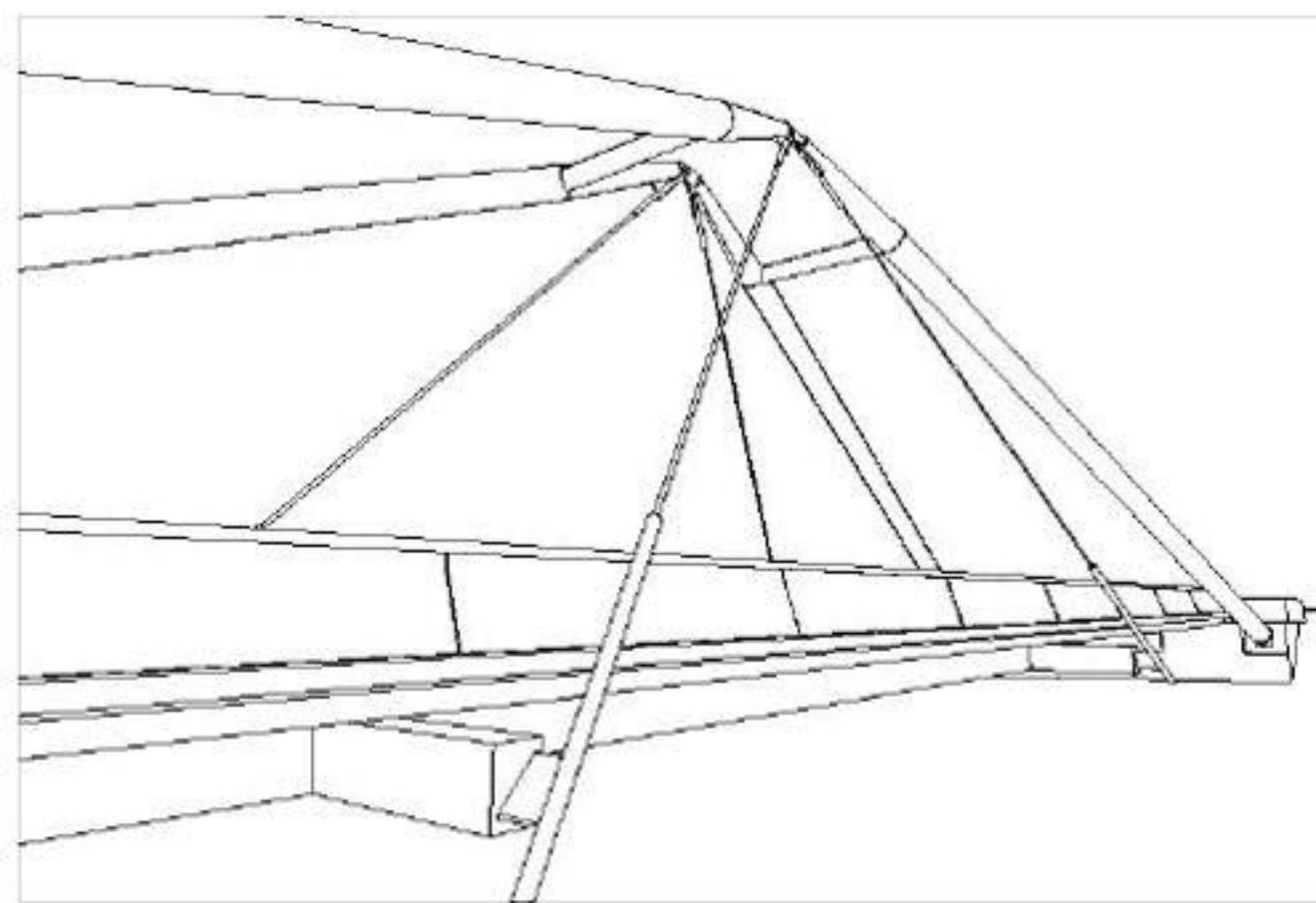
- reko premoščamo v enem razponu $l = 61,20$ m
 - izbrana konstrukcija omogoča, da večji del biotopa, obrežij in same struge ostaja neokrnjen
 - izvedba lahke, lebdeče in transparentne konstrukcije ne predstavlja vizualne bariere
 - namesto vertikalnih pilonov tipa harfe, zleknjena konstrukcija ne posega v vertikalno hierarhijo konteksta v katerem še naprej dominira zvonik v Renčah
 - ne posegamo v strugo z masivnimi oporniki in jo ne zapiramo
 - ne pilotiramo v vodi v geološko neugoden teren
 - podpore predstavljajo le vez med obrežjem in jekleno konstrukcijo
 - tanka premostitvena konstrukcija omogoča širok pretok poplavnih vod in omogoča manjše znižanje nivoleta dostopne ceste, kar prepuščamo premisleku in s tem znižanje dovoznih nasipov
 - mostna konstrukcija je uravnovežena
 - nosilna konstrukcija po sklenitvi okvirnih nosilcev služi kot nosilec oplaža vozilčne plošče.
 - širina enovitega vozilča omogoča prevoze širših tovorov
 - konstrukcija je v zadostnem odmiku od obstoječih infrastrukturnih objektov (daljinovod)
 - ne nazadnje je jeklena konstrukcija bolj primerna za recikliranje kot betonska in omogoča enostavno servisiranje in dopolnjevanje.

3

biotop z mostom

aksonometrija konstrukcije

opis oblike in vkljapljivanje mostu v okolico

Zasnovno (statični princip) našega mostu bi najlaže opisali kot kombinacijo tročlenskega loka v vzdolžni smeri in okvirja v prečni smeri z jeklenimi vzdolžnimi nosilcema vozilčne konstrukcije, ki delujejo kot zategi.

Okvirna nosilca, ki oblikujeta prostorski sistem sta v pogledu nagnjena za kot 26 stopinj (izučeno oko spozna klasičnega timpanona).

Na primarno konstrukcijo je s pomočjo dveh kablov - vešalk (v pogledu) pripeta jeklena vozilčna konstrukcija z armiranobetonsko ploščo.

Občutljivost rečnega ambienta in kontekst narekuje pretehtano umestitev v prostor, zato reko Vipavo premoščamo v enem razponu $l = 61,20$ m, kar predstavlja idealno razpetino za izbrano konstrukcijo in tehnologijo. Zato ne pilotiramo vodi v geološko neugoden teren, ne posegamo v strugo z masivnimi oporniki in jo ne zapiramo. Obrežne podpore so le postament konstrukcije mostu.

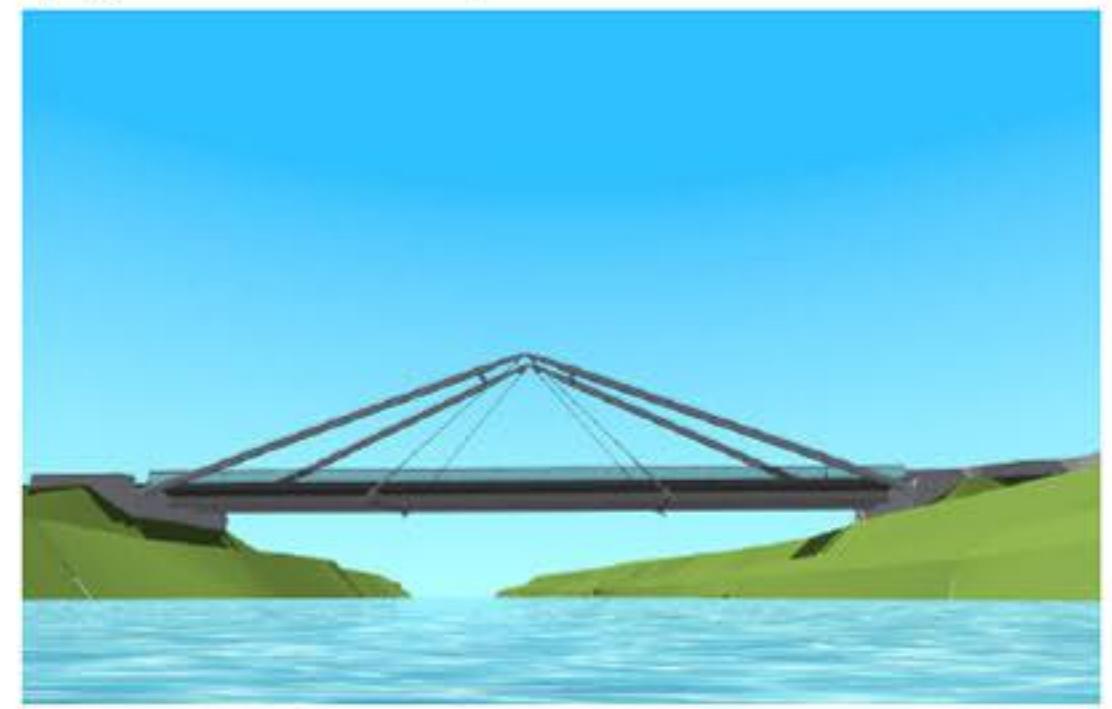
Izbrana konstrukcija omogoča, da večji del biotopa obrezij in same struge ostaja neokrnjen. Naša želja je, da je da high tech podoba mostu obkroža zgolj sanitarno očiščen obstoječ ambient, z obstoječimi drevesnimi vrstami in grmovnicami, kar določa tudi zasnovno bodoče krajinske ureditve.

Tanka premostitvena konstrukcija omogoča širok pretok poplavnih vod in omogoča tudi manjše znižanje nivele dostopne ceste, kar prepričamo premisleku in s tem znižanje dovoznih nasipov, ki jih je potrebno po možnosti oblikovati položnejše in nežnejše izpeljati.

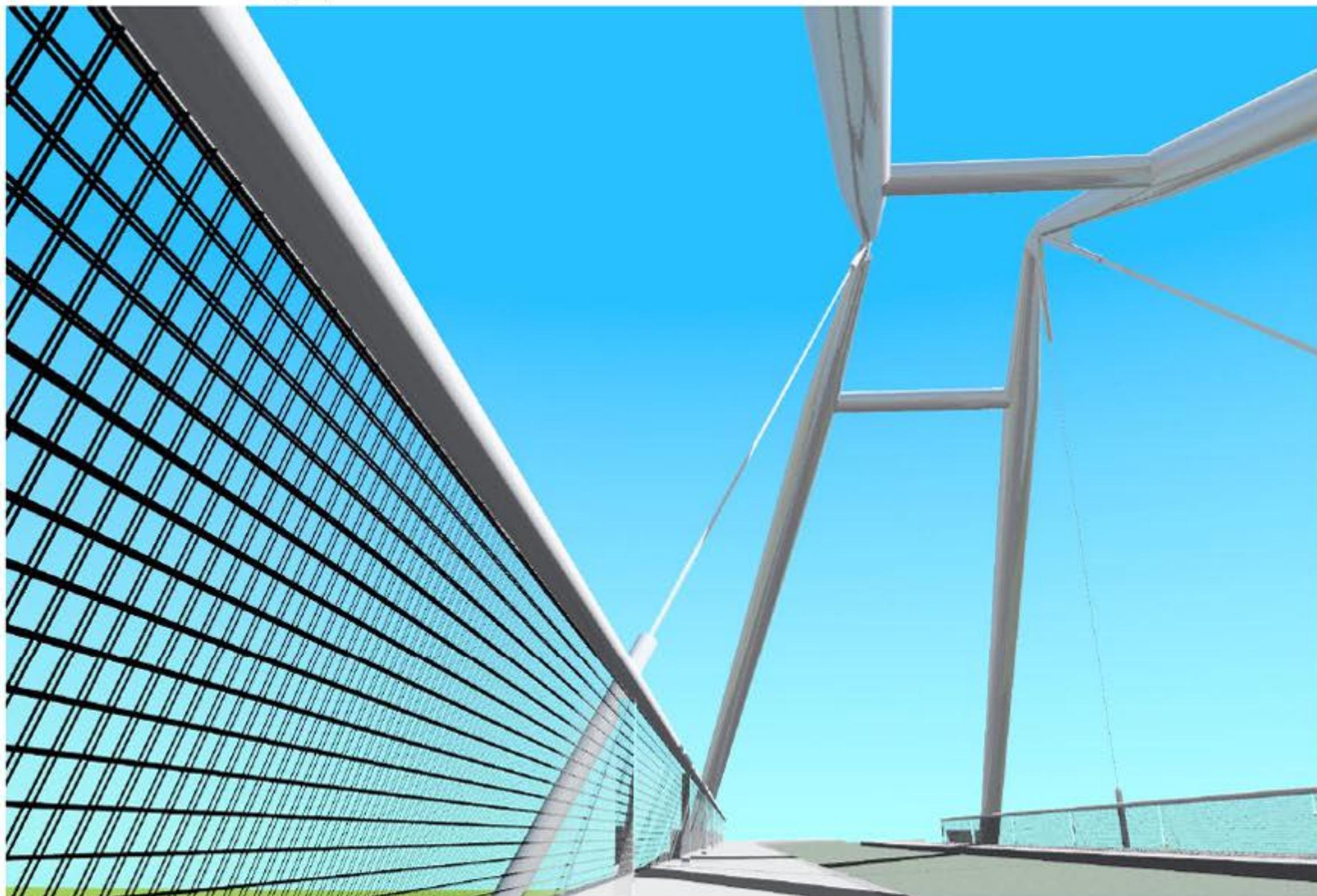
Namesto vertikalnih pilonov tipa harfe, zlekrajna konstrukcija ne posega v vertikalno hierarhijo konteksta v katerem že naprej dominira zvonik v Renčah.

Ne nazadnje je jeklena konstrukcija bolj primerena za recikliranje kot betonska in omogoča enostavno servisiranje in dopolnjevanje z zvari.

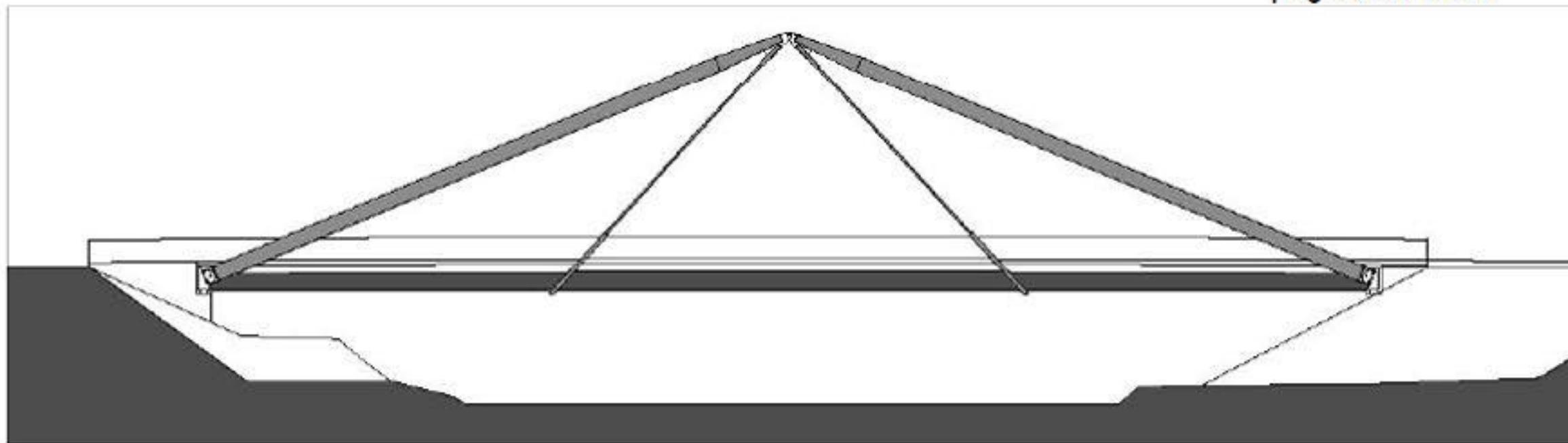
pogled na most iz struge reke

peščev hodnik in robna ograja

pogled M 1.200

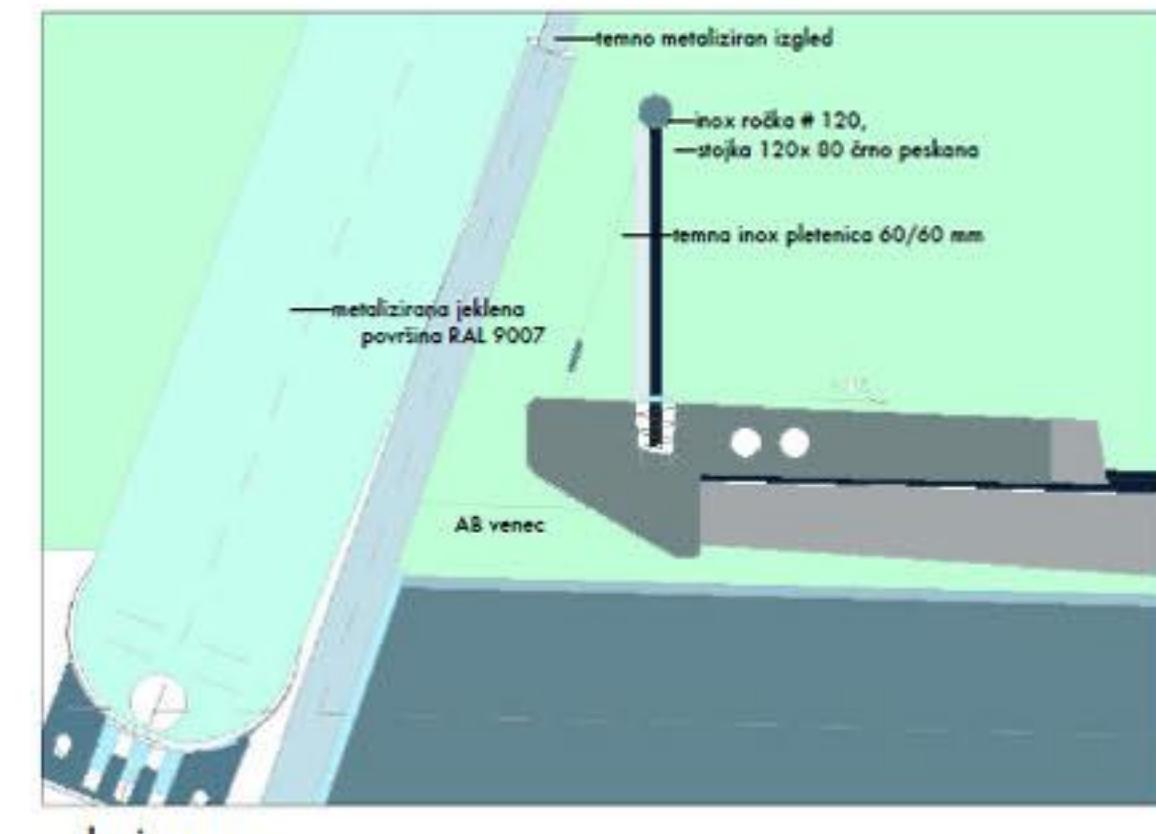

oprema mostu

Hierarhijo koncepta nadaljujemo s predlogom materialne zasnove mostu. Polnost in masivnost ploskovnega je v opoziciji s filigransko zasnovano konstrukcijo in robno ograjico mostu. čeprav je most predvien dimenzioniran predvsem za motorni promet naj manj ostaja peščeva, dloveška.

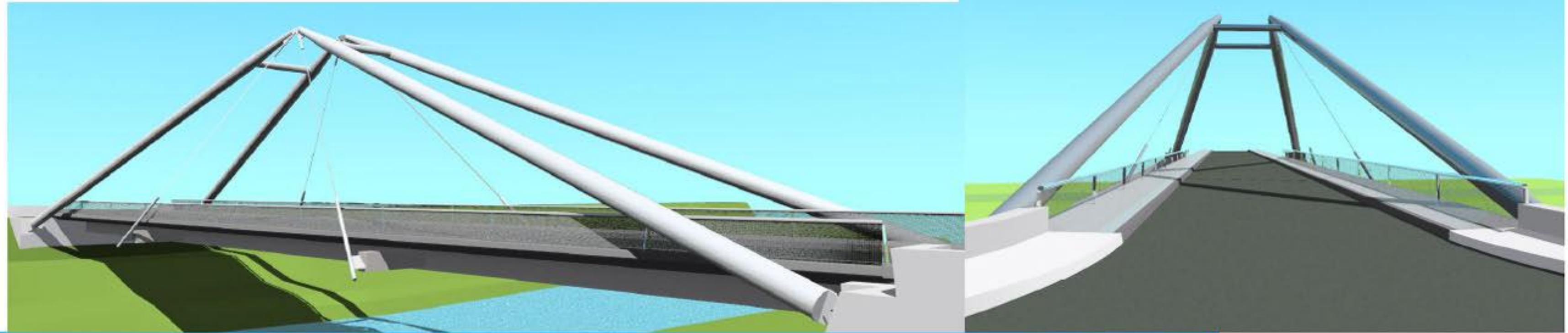
Glede na predlagan vitek koncept mostu, se odpirajo v nadaljni obdelavi široke možnosti po popolni dematerializaciji gradne snovi. Konstruktivno perfekcijo nadgradimo z učinkom svetlobnih teles in barvne polihromije, ki pa naj bi izhajala predvsem iz barvne skale materijalov metalizirane konstrukcije, ročk, stojk, stičnih detajlov, sijaja in nerefleksnih površin.

Osvetljava mostu naj bi poudarjala geometrijo med zeleno arhitekturo dreves in navideznim volumnom mostu. Linjska razsvetlja je v ročki ograje in dovoljuje, da pešci sveti dovolj intimna svetloba, ki osvetljuje peščev hodnik in hujnico. Osvetljena sta lahko tudi oba venca, ki označujejo rob mostu in vozna pasova.

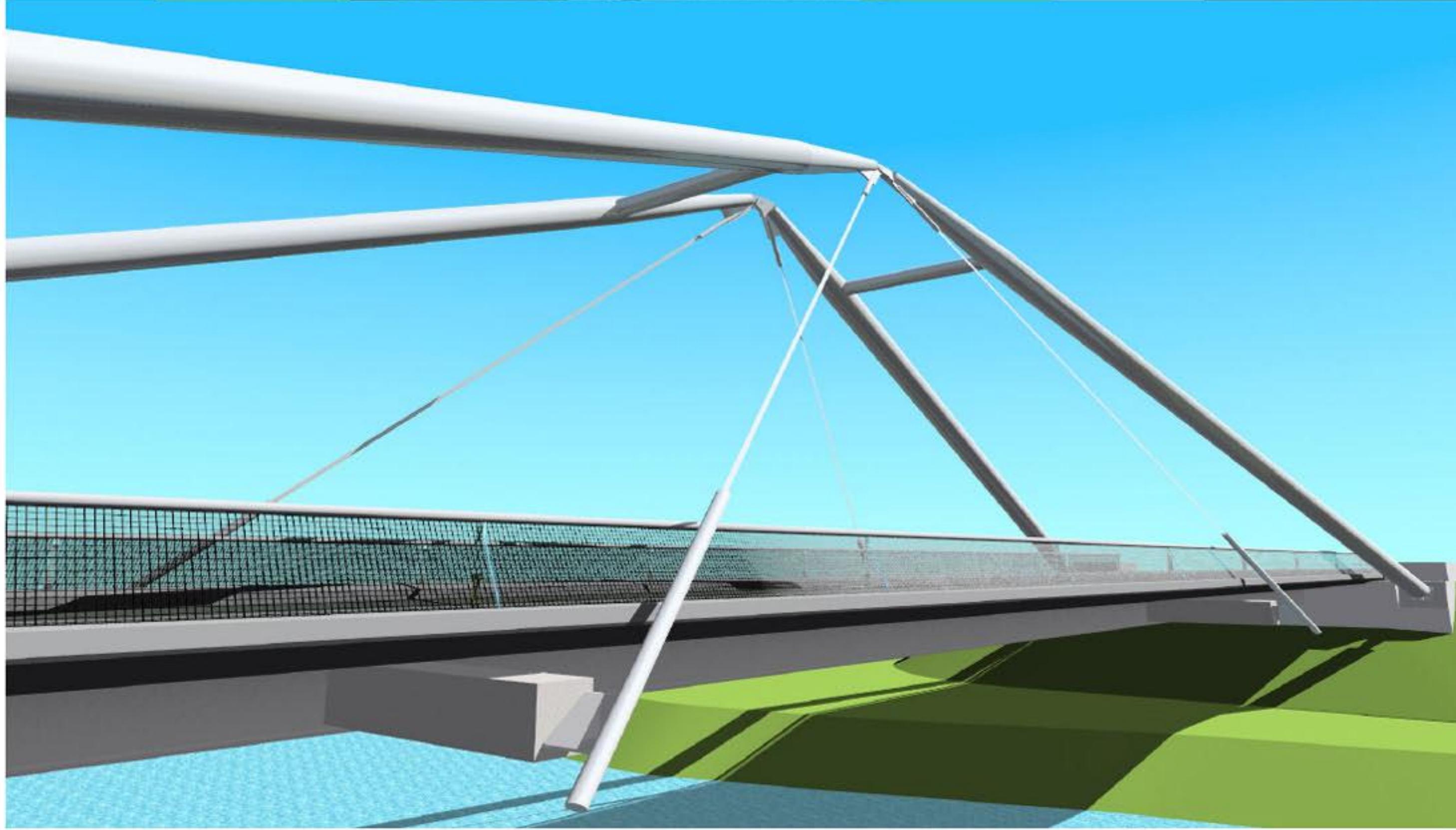

robni venec

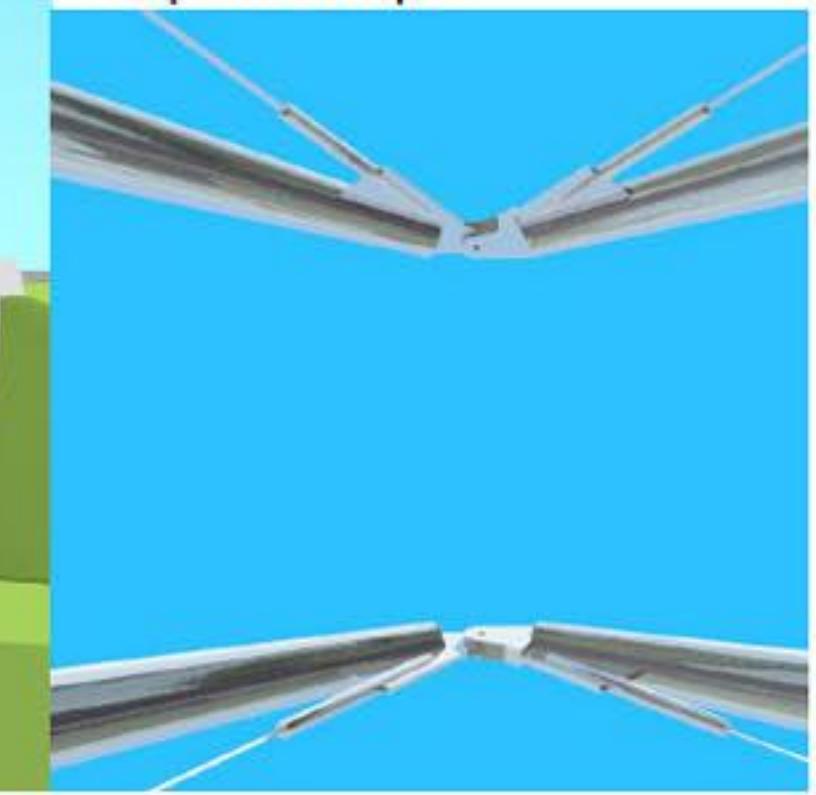
5

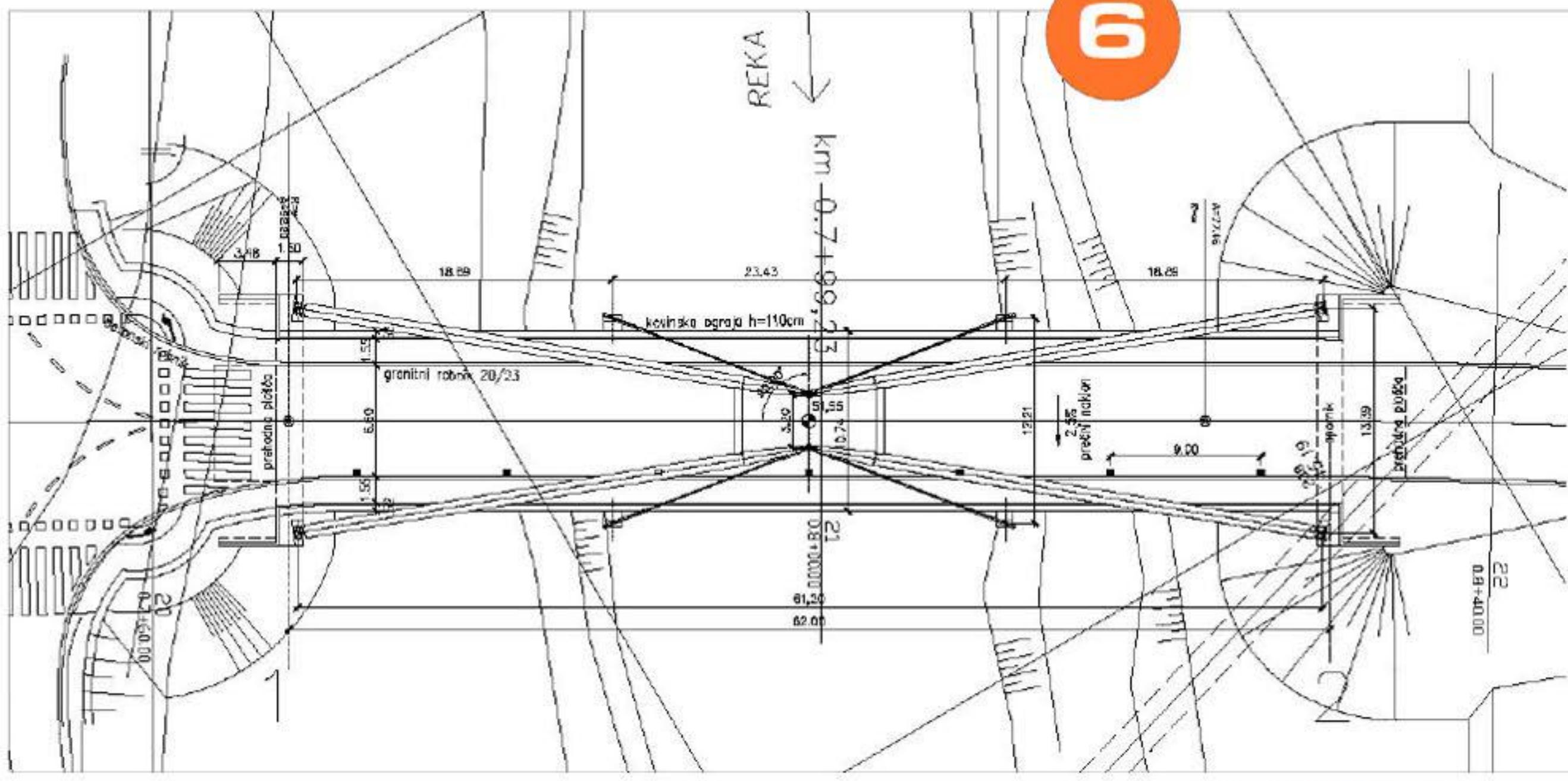
prostorski prikazi mostu

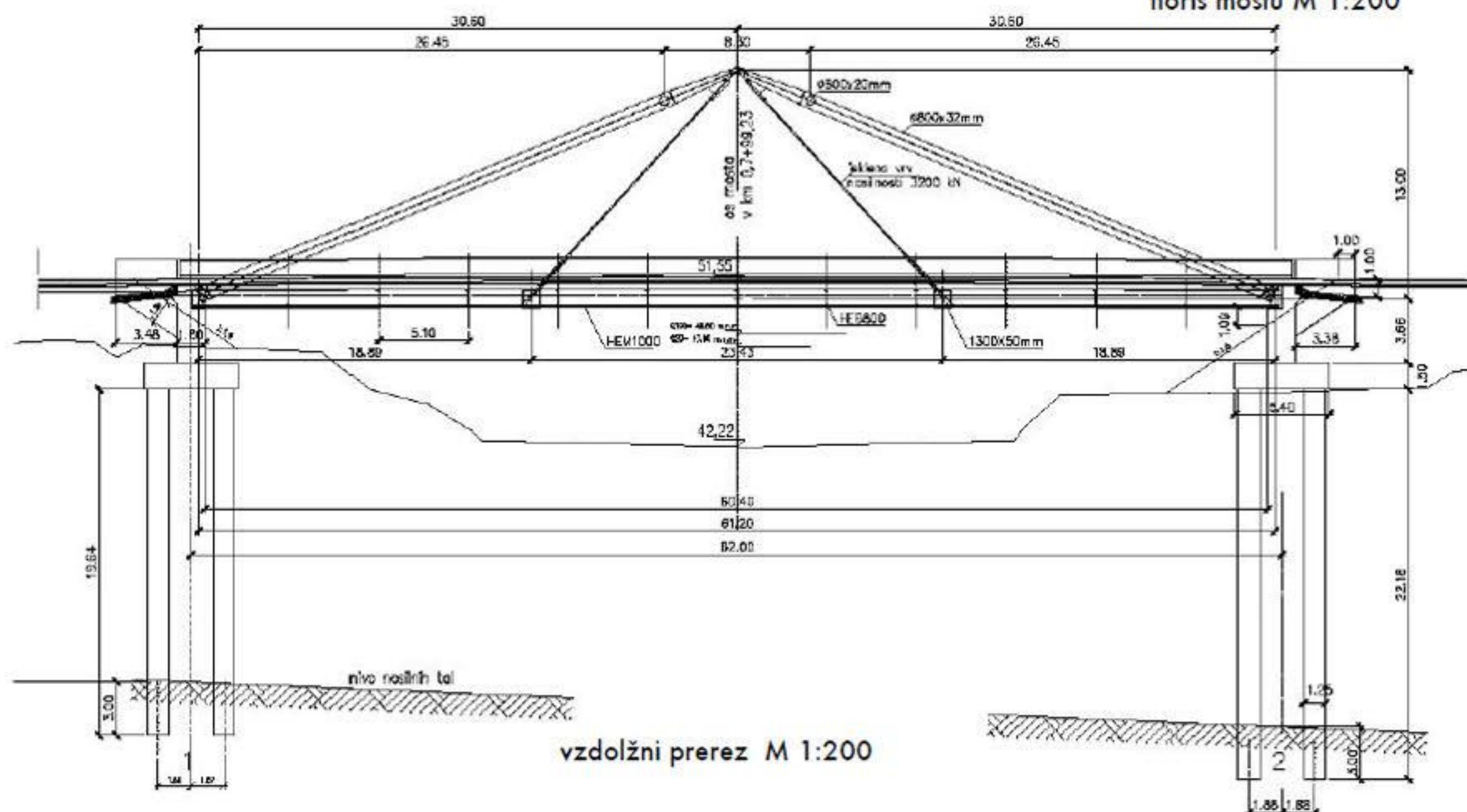
detajl stika okvirjev

TEHNIČNO POROČILO K ANALIZI KONSTRUKCIJE

floris mostu M 1:200

KOMBINACIJE VPLIVOV

V analizi konstrukcije so upoštevane kombinacije vplivov in ustreznih faktorjev kakovosti.

RACUNSKI MODEL KONSTRUKCIJE MOSTU

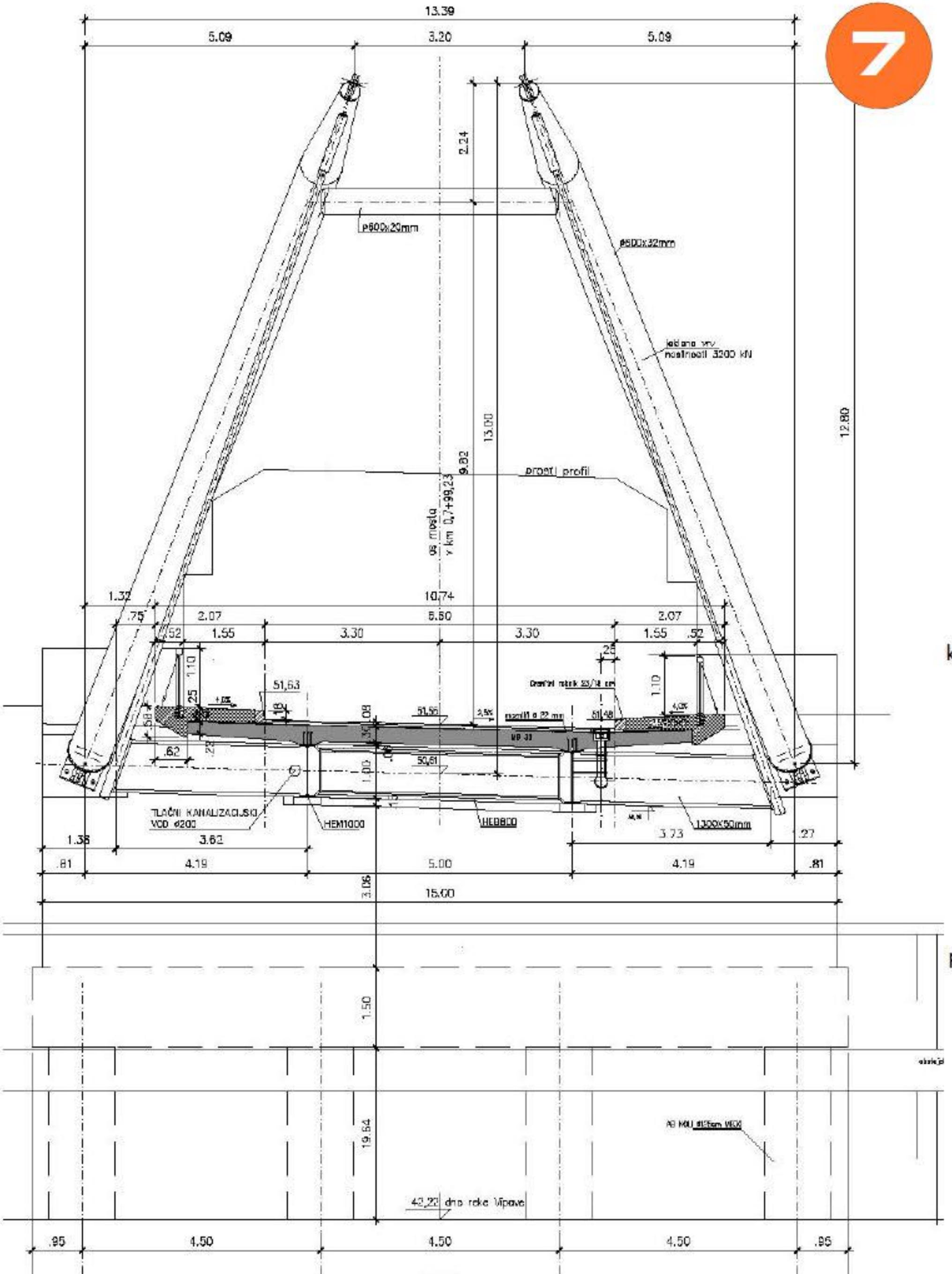
Nosilni sistem	V vzdužni smeri konstrukcijo mostu razpetine 61,20 m monta dva tročlenska loka višine 13,00 m je jeklenih cevi Ø 800x32 mm. Loka sta rahlo nagnjena proti voziščni plošči in pri zgornjem členku povezana z okroglima prečkama Ø 600 x 20 mm. Spodaj pa sta členkasto pritljena na armiranobetonski opom k. Prizgornjem členku sta na obeh lokih pritrjeni vešalki iz jeklenih vrv, ki na lok prenačata obliko od vzdužnih jeklenih (sovprežnih) nosilcev voziščne plošče. Dispozicija konstrukcije je v vzdužni smeri zasnovana tako, da so elementi loka (jeklene cevi) zgoraj centrično okrevenjeni z osno silo (če ne upoštevamo lastne teže cevi). V prečni smeri na most elementi obeh lokov in zgornji prečki tvorijo členkasto podprtva okvira , ki zagotavljata stabilnost jeklene konstrukcije še v drugi smeri.
-----------------------	---

Prečni presez: podna armiranobetonska plošča nosilna v prečni smeri mostu, debeline 30 cm, razpetine 5,00 m med podprtoma in s konzolama dolžine 2,35 m. Vozilčna plošča je podprtja z dvojno **vzdolžnima jeklenima nosilcema** iz profila HEM 1000 na katere so privarjeni močniki Ø 22 mm, ki se sidrajo v armiranobetonsko ploščo in z njim v vzdolžni smeri konstrukcije bronijo **soprežno konstrukcijo**. Vzdolžna jeklena nosilca sta s pomočjo dveh **škalastih prečk** preza 1300-1300,50 mm pritrjena na vešalki iz jeklenih vrvi nosilnosti 3200 kN, ki sta prednapeti s silo 2200 kN tako, da sta nosilca kombinirana preko treh polj z razmerjem dolžin 0,8 : 1,0 : 0,8. Vzdolžna nosilca HEM 1000 sta poleg omenjenih funkcij tudi **natezni vezji** za oba zgornja tročlenska loka, medsebojno pa sta na razmakih 5,10 m povezana z jeklenimi prečkami iz profila HEB 800.

Podporni pravokotni glede na os ceste. Oporniki debeline 160 cm so podprtji s pilotno blazino debeline 150 cm.

Kruli zidovi: vzporedni, debeline 50 cm, tega povezani z opomikoma.

Temelji: amiranobetonski koli premera 125 cm. Nosilnost kolov, ki se uvrtajo 300 cm v rasčen flis (lapor, oziroma peščenjak) znaša po geotehničnem poročilu 6321-HN na levem bregu Vipave, oziroma 8804 kN na desnem bregu Vipave. Pri analizi konstrukcije upoštevamo koeficient horizontalne reakcije tal $C_h = 50\ 000 \text{ kNm}^2$ za dobljitev horizontalne reakcije kolov na delu, ki je uvrtan v lapino pod zglo.

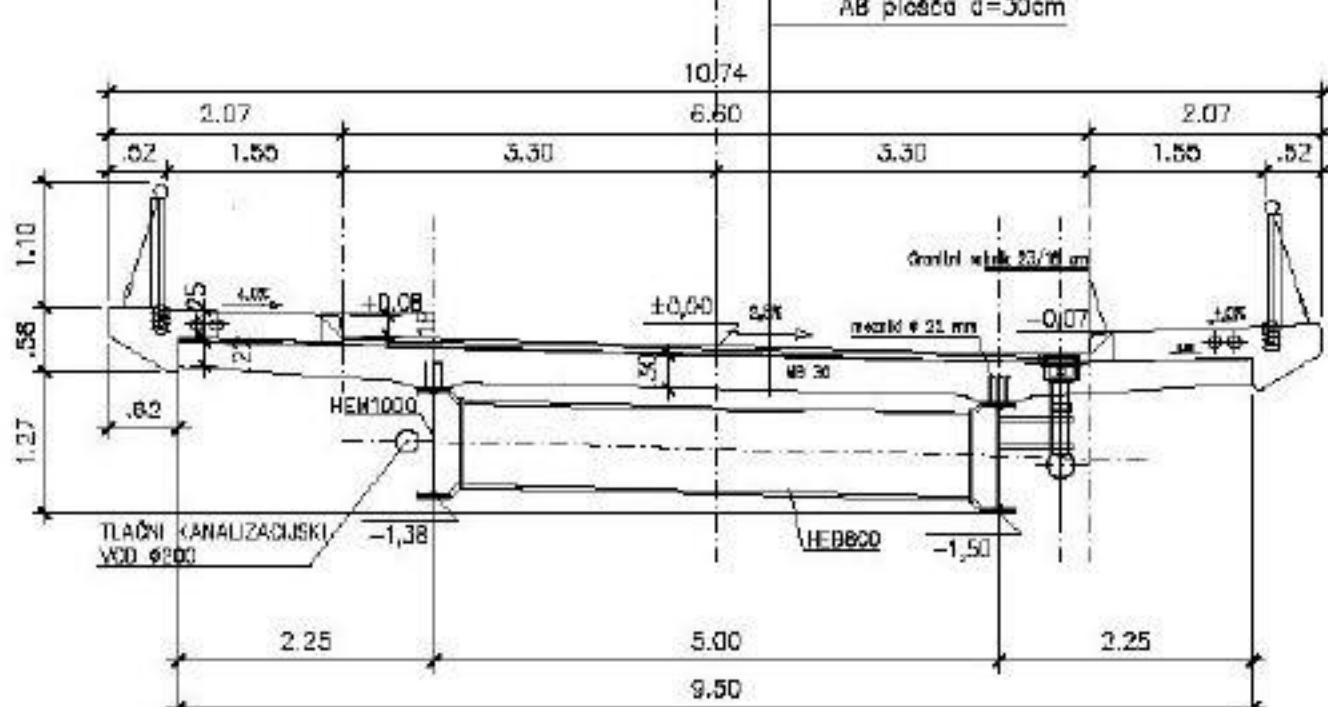

7

karakteristični prečni prerez M 1:50

prečni prerez M 1:50

asfaltni sloj 4cm
3.0cm litega asfalta kot zaščitna plasti
enostavna hidraulizacija z bitumenskimi trakovi PS MP
bitumenska leplilna masa 965
hlodni epoksični premaz s posipom
AB plastična d=30cm

MATERIALS

Jekla na konstrukciju se izvede iz konstrukcijskoga jekla kvalitete St 52-3

Vsi nosilni armirani betonski elementi so predvideni v betonu kvalitete MB-30 in se armirajo z rebrasto armaturo RA 400/500.

TEHNOLOGIJA IZGRADNJE MOSTA

Na obeh bregovih Vipave se izvedajo uvrtni armiranobetonski kosi za globoko temeljenje obeh armiranobetonskih opornikov. Na opornika se s pomočjo avtovigala montirata tročlenka loka, ki se zgoraj stabilizira s pomočjo okroglih prečk.

Izvedeta se začasni vmesni podpori za škatlasta prečnika, na katera se naknadno pritrdijo vešalke z jeklenih vrv, ki so obesene na tročlena loka. Prečnika se povežeta z vzdolčnima nosilcema HEM 1000, med njima pa se montirajo sekundarni prečni nosilci HEB 800 v razstvu 5.10 m. Bitkovanje jeklenih elementov je možno bodisi s pomočjo visokovrednih prednapetih vijakov ali pa z varjenjem.

Po montaži jeklene konstrukcije se na njej izvede opaž iz lesenih panelnih plošč. Sočasno z betoniranjem vozilčne plošče poteka kontrolirano prednapenjanje vešalk s čimer lahko dosegemo čim bolj ugodno razporeditev napetosti v vzdolžnih enakočlenih jeklenih nosilec in njihovo še bolj načrpočno dimenzioniranje.

Ponujeni rešitev ponuja dodatne možnosti racionalizacije, na primer polnjenje cevi tročlenimi lokov z betonom, te variante pa zahtevajo posebne študije.